

[Arentoft]

gensen. Er det da ikke halvhjertet, at man kan gå med til bevillinger fra den tid, hvor man selv var i regering, men pludselig vil man ikke gå videre, fordi man er kommet i opposition? Hvorfor kom man ikke frem med alt dette her, mens man var i regering? Dengang var man tavs. Det synes jeg nok er et åbent spørgsmål.

Hr. Lasse Budtz taler lige så meget i tåger om dette med at stille i bero ved blot at hen-vise til, hvad den tidligere statsminister har sagt. Jeg kan derfor ikke nære mig for at spørge, om socialdemokratiet – eller den del, som jeg efterhånden betragter som forsvarsnihilister – er ved at udvikle sig til et nyt radikalt venstre, for de svar, vi får, er hver eneste gang et dundrende måske. Eller også får vi slet intet svar, ved at man, som hr. Lasse Budtz gjorde før, siger: ja men jeg har faktisk allerede svaret i det, jeg sagde tidligere.

Jeg fik ikke noget svar fra hr. Lasse Budtz på det spørgsmål, jeg stillede direkte: er det ikke en svækkelse af NATOs forhandlingsposition ved at bryde alliansens sammenhold? Eller for at spørge på en anden måde: har professor Jensen ret i det, jeg citerede fra Jyllands-Posten den 1. december i år, og som jeg citerede her i dag, at socialdemokraterne er ved at blive møre over for sovjetisk pression? Det svar vil jeg gerne have fra hr. Lasse Budtz.

Jeg vil blot sige til sidst, at jeg er enig med udenrigsministeren, der siger, at hovedspørgsmålet er, om Danmark skal ændre sin NATO-politik og dermed sin udenrigspolitik. Det klare spørgsmål stillede udenrigsministeren. Jeg vil bare på fremskridtspartiets vegne sige, at det er et klart nej fra vores side.

Udenrigsministeren sagde også, at det er ikke et spørgsmål om, at vi skal standse rustningskapløbet. Det er nemlig rigtigt, for det kan vi ikke. Selv om socialdemokraterne stamper nok så meget i jorden og brøler som vilde tyre, så kan vi ikke standse det.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Det er ikke første gang, vi hører påstanden om, at Danmark svækker Vestens forhandlingsmuligheder ved ikke at ville betale til raketterne. Svaret er ganske enkelt, at Danmark ved vedtagelsen af en dagsorden som den, vi har foreslået, gør opmærksom på

den voksende usikkerhed ved og fordømmelse af kernevåbenkapløbet, og derved har vi måske en chance til at inspirere USA til at vise den bevægelighed, der eventuelt kan sætte skub i forhandlingerne. Ved ingenting at gøre accepterer man også, at der ingenting sker, og kommer der intet ud af forhandlingerne, vil kaprustningen fortsætte ufortøvet med den indbyggede automatik, vi alle kender. Det vil socialdemokratiet ikke længere være med til.

Jeg vil godt sige til hr. Finn Jørgensen, som jeg tidligere hørte sige et eller andet om, at man ved disse tanker forsøgte at splitte Europa og Amerika, at det mener socialdemokratiet faktisk ikke. Vi vil meget, meget nødig splitte de europæiske allierede fra den amerikanske allierede. Tværtimod vil vi gerne fremme samarbejdet, som bestemt ikke har det for godt for øjeblikket. Kort sagt, vi vil hellere have, at Vesten samarbejder, men det er en tovejstrafik, det er afgjort en tovejstrafik, og det kan ikke nytte noget, at man nægter de europæiske lande at have én opfattelse, fordi Amerika har haft en anden.

(Kort bemærkning).

Finn Jørgensen (KF):

Hvad jeg gav udtryk for – og hvad jeg fortsat mener – var, at de fredsbevægelser og andre, der ligesom skyder USA i skoene, at opstillingen af raketterne i Europa finder sted for at henlægge en atomkrig til Europa og dermed skåne eget land i USA, de kræfter forsøger at skyde en kile ind mellem sammenholdet mellem USA og Vesteuropa. Den påstand vil jeg fastholde, for det er hensigten. Der er en lang række fredsbevægelser og politiske partier, der bevidst forfølger det mål og derfor bruger det argument.

(Kort bemærkning).

Arentoft (FP):

Hr. Lasse Budtz siger, at man dermed kan gøre opmærksom på usikkerheden og sætte skub i forhandlingerne. Jeg ved, at hr. Lasse Budtz både køber og læser mange bøger, og jeg ved også, at han læser mange bøger om Sovjetunionen. Derfor er jeg højlig forbavset over den naivitet, hr. Lasse Budtz her står og demonstrerer. Jeg troede, at hr. Lasse Budtz' viden om russere og Sovjetunionen